

Arrest

nr. 164 637 van 24 maart 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Belgische nationaliteit te zijn, op 25 juni 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 juni 2015 tot weigering van de afgifte van een visum, getroffen ten opzichte van X

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 juli 2015 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 1 september 2015.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

De verwerende partij verschijnt niet ter terechtzitting en is evenmin vertegenwoordigd. Blijkens het rechtsplegingsdossier werd zij nochtans regelmatig opgeroepen voor de terechtzitting. Gelet op artikel 39/59, § 2, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) wordt zij derhalve geacht in te stemmen met het beroep. Deze vaststelling heeft evenwel niet tot gevolg dat de

Raad het beroep ook automatisch dient in te willigen wanneer toch blijkt dat de vordering onontvankelijk is of de voorwaarden voor toewijzing kennelijk niet zijn vervuld (cf. RvS 8 november 1999, nr. 83.348; RvS 20 maart 2001, nr. 94.124; 21 oktober 2005, nr. 150.057).

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep vast, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 25 augustus 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoeker richt op 1 september 2015 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 10 maart 2016 staat het volgende vermeld: *“Dhr. [D.R.] meldt zich aan bij het oproepen van de zaak. De voorzitter wijst erop, met verwijzing naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord, dat hij niet beschikt over de vereiste hoedanigheid om mevr. [C.P.] te vertegenwoordigen in een beroepsprocedure voor de Raad. Dhr. [D.R.] geeft aan dit te begrijpen, betreurt dat dit hem niet werd gemeld voorafgaand aan het betalen van het rolrecht en vraagt of hij nu een nieuw beroep dan wel een nieuwe visumaanvraag moet indienen. De voorzitter stelt geen juridisch advies te mogen verlenen, maar wel te kunnen verwijzen naar de geldende beroepstermijnen.”*

2.5. Ter terechtzitting wordt opgemerkt dat de heer R.D.R. niet beschikt over de vereiste hoedanigheid om mevr. L.C.P. te vertegenwoordigen in een beroepsprocedure voor de Raad en wordt er verwezen naar de inhoud van de beschikking van 25 augustus 2015. Overeenkomstig artikel 39/56, derde lid van de Vreemdelingenwet mogen de partijen zich laten vertegenwoordigen of bijstaan door advocaten. De heer R.D.R. is geen advocaat. In de beschikking werd vastgesteld dat de heer “R.R.” de vereiste hoedanigheid ontbeert om tegen de bestreden beslissing, gericht ten aanzien van zijn vrouw, mevr. L.C.P., een beroep tot nietigverklaring in te dienen en dat hij geen voldoende persoonlijk en direct belang bij de vordering heeft. De heer R.D.R. betwist dit niet ter terechtzitting. Bijgevolg brengt de heer R.D.R. geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking van 25 augustus 2015 werd aangegeven. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

2.6. Het beroep is niet ontvankelijk.

3. Kosten

3.1. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep, zijnde 175 euro, ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3.2. De verzoekende partij heeft 350 euro rolrecht betaald, daar dit ten onrechte werd geheven voor twee verzoekende partijen. Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA